

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 stycznia 1985 r.

w sprawie rodzajów kosztów i strat uznanych za nieuzasadnione przy opodatkowaniu podatkiem dochodowym jednostek gospodarki społecznej.

Na podstawie art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 75) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa rodzaje kosztów i strat uznanych za nieuzasadnione, o które podwyższa się podstawę opodatkowania podatkiem dochodowym jednostek gospodarczych określonych w art. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 75).

§ 2. Za koszty nieuzasadnione uznaje się:

- 1) 70% kosztów poniesionych w związku z usunięciem ujawnionych przez odbiorców wad wyrobów i usług, robót i obiektów budowlanych, w tym także kosztów poniesionych w ramach udzielonych gwarancji.
- 2) wydatki reprezentacyjne w wysokości wyższej niż 110% tych wydatków, poniesionych w roku poprzednim.
- 3) kwotę rocznego narzutu obciążającego koszty działalności na utrzymanie obligatoryjnych zrzeseń przedsiębiorstw w wysokości wyższej niż 110% kosztów narzutu poniesionych w roku poprzednim.
- 4) kwotę rocznego narzutu obciążającego koszty działalności spółdzielni na utrzymanie związków spółdzielczych nie będących centralnymi związkami w wysokości wyższej niż 110% kosztów narzutu poniesionych w roku poprzednim; dotyczy to również narzutu ponoszonego przez spółdzielnie rzemieślnicze na utrzymanie izb rzemieślniczych.
- 5) kwotę składek członkowskich uiszczanych na rzecz organizacji społecznych nie posiadających statusu wyższej użyteczności, obciążających koszty działalności jednostek gospodarczych.

§ 3. Za straty nieuzasadnione uznaje się:

- 1) kary umowne oraz inne kary, opłaty i odszkodowania z tytułu:
  - a) wad dostarczonych towarów, wykonanych robót, usług i prac projektowych,
  - b) zwłoki w dostarczeniu towaru wolnego od wad albo zwłoki w usunięciu wad towarów, prac projektowych, robót i remontów budowlanych,

- c) przetrzymania albo całkowitego lub częściowego zniszczenia taboru oraz urządzeń ładunkowych,
  - d) niedoładowania taboru kolejowego i samochodowego, z wyjątkiem taboru do przewozu szybko psujących się artykułów żywnościowych i ładunków wymagających pojazdów specjalistycznych,
  - e) nieprzestrzegania przepisów w zakresie ochrony środowiska,
  - f) niewykonania nakażów właściwych organów nadzoru i kontroli, dotyczących uchybień w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy.
- 2) przedawnione wierzytelności pieniężne jednostek gospodarki społecznej z tytułu należności wynikających ze stosunków cywilnoprawnych,
  - 3) 50% kwot darowizn pieniężnych lub wartości darowizn rzeczowych na rzecz Narodowego Funduszu Ochrony Zdrowia, Centrum Zdrowia Dziecka, Pomnika Matki Polki, Narodowego Czynu Pomocy Szkole oraz Funduszu Odnowy Zabytków Krakowa, sfinansowanych z innych źródeł niż z zysku do podziału lub z nadwyżki bilansowej w spółdzielniach, chyba że darowizna może być dokonana na podstawie odrębnych przepisów,
  - 4) kwoty darowizn pieniężnych lub wartości darowizn rzeczowych na rzecz organizacji politycznych, społecznych i zawodowych, komitetów społecznych, jak również jednostek i zakładów budżetowych, z wyjątkiem wymienionych w pkt 3, sfinansowanych z innych źródeł niż z zysku do podziału lub nadwyżki bilansowej w spółdzielniach, chyba że darowizna może być dokonana na podstawie odrębnych przepisów,
  - 5) straty na sprzedaży wyrobów i robót budowlano-montażowych dokonywanej po cenach umownych i regulowanych na rzecz własnych inwestycji, działalności socjalnej lub działalności finansowanej z innych funduszy specjalnych,
  - 6) straty związane z likwidacją szkód pożarowych, spowodowanych pożarami powstałymi w wyniku naruszenia przepisów o ochronie przeciwpożarowej, stwierdzonego przez właściwe organy,

- 7) straty w mieniu jednostek gospodarki społecznej spowodowane włamaniami i kradzieżami, powstałe na skutek nieprzestrzegania przepisów o ochronie mienia, stwierdzonego przez właściwe organy,
- 8) odsetki od kredytów przeterminowanych,
- 9) odsetki za zwłokę od należności, do których stosuje się przepisy o zobowiązaniach podatkowych,
- 10) 70% zaliczonego na straty generalnego dostawcy niedoboru środków funduszu ryzyka i gwarancji,
- 11) kwotę podatku obrotowego od nadmiernych ubytków niektórych produktów,
- 12) kwotę wartości ubytków surowców, półfabrykatów, produkcji w toku, materiałów i wyrobów gotowych, przekraczającą poziom wynikający z norm ubytków naturalnych, z wyjątkiem produktów, o których mowa w pkt 11,
- 13) nadwyżkę strat z tytułu opóźnienia załadunku lub wyładunku ze statków przez polskie morskie porty handlowe nad uzyskiwanymi premiami związanymi z przyspieszeniem załadunku i wyładunku,
- 14) równowartość odprowadzonych do budżetu państwa kwot, o których mowa w § 15 i 16 uchwały nr 25 Rady Ministrów z dnia 6 lutego 1984 r. w sprawie oznaczania wyrobów państwowymi znakami jakości i znakiem bezpieczeństwa oraz konsekwencji ekonomicznych za nieodpowiednią jakość (Monitor Polski Nr 6, poz. 45),
- 15) obciążenia finansowe jednostek gospodarczych na rzecz budżetu z tytułu strat w eksporcie spowodowanych dostawami nieodpowiedniej jakości.
§ 4. Minister Finansów określa zasady klasyfikacji i ewidencji księgowej kosztów i strat, o których mowa w § 2 i 3.
§ 5. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1983 r. w sprawie rodzajów kosztów i strat uznanych za nieuzasadnione przy opodatkowaniu podatkiem dochodowym jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 75, poz. 336 i z 1984 r. Nr 26, poz. 135).
§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1985 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner